

NATO & SỰ BỎ RỜI ĐỒNG MINH CỦA MỸ

Thân Kính Chào Quý Niên Trưởng Và Các Bạn,
Ngày Thứ Sáu 29/10/2021

Từ ngày chế độ cộng sản của con gấu bắc cực Nga sụp đổ, con sư tử ngủ Tầu thức dậy, vươn vai như Phù Đổng Thiên Vương mang đôi hia bẩy dặm dùng đồng tiền chất chiu dành dụm hơn ba mươi năm với đường lối kinh tế thị trường để gây thế lực ngang hàng với hai siêu cường nguyên tử Mỹ Nga thì thế giới bước vào giai đoạn tam phân Mỹ–Nga–Tầu, Âu Châu xem như bị lãng quên ở hàng thứ yếu.

Trong hai ngày 21 và 22/10/2021, các bộ trưởng Quốc Phòng của 30 quốc gia thành viên NATO đã họp tại tổng hành dinh của khối này ở Bruxelles (Bi). Ngoài việc rút kinh nghiệm về thất bại của chiến dịch tại Afghanistan, một nội dung quan trọng của hội nghị là hoàn thiện “Khái Niệm Chiến Lược” mới để đưa ra hội nghị thượng đỉnh NATO ở Madrid (Tây Ban Nha) vào cuối tháng 6/2022. Đây là cuộc họp cấp bộ trưởng đầu tiên của NATO kể từ sau chiến dịch di tản trong hỗn loạn khỏi Kabul Afghanistan. Bộ trưởng Quốc Phòng Mỹ Lloyd Austin phải xoa dịu các đồng minh đã chỉ trích quyết định vội vàng của Mỹ khi rút khỏi Afghanistan. Theo tổng thư ký NATO Jens Stoltenberg, cuộc thảo luận đã giúp tháo gỡ ngòi nổ của những mối căng thẳng tiềm tàng, và chuẩn bị cho tương lai, cụ thể là Khái Niệm Chiến Lược mới của Liên Minh Bắc Đại Tây Dương. Ông Stoltenberg khẳng định: “Đôi khi có những bất đồng song phương, bất đồng giữa các đồng minh với nhau, nhưng NATO vẫn có thể đoàn kết xung quanh nhiệm vụ cốt lõi của mình, tiếp tục làm việc cùng nhau, củng cố liên minh trong một thế giới ngày càng cạnh tranh hơn. Và những thách thức mà chúng ta thấy ở Châu Á–Thái Bình Dương, sự trỗi dậy của Trung Quốc, chỉ khiến cho việc châu Âu và Bắc Mỹ sát cánh cùng nhau trong NATO càng trở nên quan trọng. Và hơn cả Trung Quốc, lý do tồn tại mới của NATO là Nga...”

Những năm đầu tiên thành lập, NATO chỉ là một liên minh chính trị. Tuy nhiên, do cuộc Chiến tranh Triều Tiên tác động, một tổ chức quân sự hợp nhất đã được thành lập.

Riêng *Pháp* nghi ngờ rằng liên kết của các nước Châu Âu và Mỹ không đủ khả năng phòng thủ của NATO trước khả năng mở rộng của Liên Xô, Pháp rút khỏi Bộ Chỉ huy quân sự của NATO năm 1966. Một vài sử gia lão thành thời đó cho rằng Pháp đã mang mối hận Mỹ vì khi Đức mở đầu cuộc xâm lăng Ba Lan ngày 1/9/1939 và sau đó là Pháp, Pháp đã kêu gọi sự tiếp viện của Mỹ, nhưng Mỹ làm ngơ viện lý do phải chuẩn bị chiến tranh, đợi cho Pháp và gần như toàn thể lục địa Âu Châu kiệt quệ đầu hàng mất nước vào tay Đức Quốc Xã, năm (5) năm sau, năm 1944 Mỹ mới nhảy vào vòng chiến. Trong buổi

dạ tiệc mừng chiến thắng tại Bá Linh, Mỹ không mời De Gaulle và bất cứ một viên chức nào trong chính phủ De Gaulle tham dự, chẳng những vậy mà Tướng Patton còn ra lệnh không cho treo cờ Pháp. Sau đó Mỹ lại làm ngơ để Pháp liên tiếp thua trận ở Đông Dương và các thuộc địa Phi Châu vì Pháp ngang bướng không chịu theo sách lược giải thực của Mỹ. Năm 2009, với số phiếu áp đảo của quốc hội Pháp dưới sự lãnh đạo chính phủ của Tổng thống Nicolas Sarkozy, Pháp quay trở lại NATO.

Đức Quốc cũng tương tự như Pháp, nhất là trong thời điểm Gerhard Schroder làm thủ tướng từ năm 1998 đến năm 2005, có khuynh hướng chống Mỹ và có ý đồ làm chúa tể Âu Châu. Vừa hận Mỹ vì Mỹ làm Đức thua trận vừa muốn thực hiện lại giấc mộng thống trị Âu Châu của Hitler. Năm 2005, Bà Angela Merkel thay thế chức thủ tướng và bà tuyên bố “Ngược lại lập trường chống đối Mỹ quyết liệt của cựu thủ tướng Schroder, tôi (Merkel) đồng tình với cuộc xâm lăng Iraq của Hoa Kỳ, đó là việc ‘không thể tránh khỏi’ và kết án Gerhard Schroder là có khuynh hướng chống Mỹ”. Thái độ và ngôn ngữ này của Bà khiến Bà bị những người chỉ trích gọi Bà là kẻ xu nịnh nước Mỹ. Bà phản đối lập trường của chính phủ Schroder ủng hộ Thổ Nhĩ Kỳ gia nhập Liên minh Châu Âu, thay vào đó bà ủng hộ quy chế “đổi tác đặc quyền” cho quốc gia này.

Italy thì không lên tiếng chỉ trích ai hết, âm thầm mở rộng cửa cho Tàu Cộng đầu tư vào nước mình, bất chấp những lời phàn nàn phê phán của đồng minh trong khối NATO và Ý đã học được bài học cay đắng trong việc làm ăn buôn bán với chú ba tàu khi nạn dịch Covid-19 bùng nổ tại Ý vào đầu năm 2020.

Anh Quốc. Có thể nói trong thời gian này, hầu hết các quốc gia Tây Âu đều cần sự bảo đảm an ninh của Mỹ thông qua NATO, nhưng “bằng mặt chứ không bằng lòng” ngoại trừ Anh Quốc. Trong thực dân, Anh quốc là một quốc gia có nhiều thuộc địa nhất ở Á Châu, Pháp chỉ có Đông Dương. Sau Đệ Nhị Thế Chiến, Anh Quốc thiệt hại không đáng kể so với Pháp nên Anh mau mắn trao trả độc lập lại cho các thuộc địa theo yêu cầu của Mỹ. Pháp thì không, nên mất cả chì lẫn chài. Trái lại, Anh Quốc vẫn còn ảnh hưởng rất lớn trong khối Vương Quốc Liên Hiệp Anh (Viết tắt là UK, United Kingdom) nhất là các thuộc địa trước đây thuộc vùng lãnh thổ Ấn Độ Dương, Anh vẫn còn duy trì quyền tài phán và sự kiểm soát trên thực tế đối với toàn bộ các lãnh thổ này. Từ xưa nay Anh và Mỹ như đồng tịch đồng sàng, nhất là trong chính sách đối ngoại, người tung kẻ hứng, nên trong suốt cuộc chiến tranh lạnh cho đến nay Anh-Mỹ vẫn là cặp bài trùng không có đối thủ.

Sau khi bức tường Berlin sụp đổ năm 1989, tổ chức khối Warszawa này không còn là đối trọng với NATO nữa, nhưng NATO không giải tán mà tiếp tục tham gia vào các cuộc chiến tranh tấn công những nước khác dưới cái ô che của Mỹ, như cuộc phân chia nước Nam Tư, và lần đầu tiên can thiệp quân sự tại Bosna và Hercegovina từ 1992 tới 1995 và sau đó đã oanh tạc Serbia vào năm 1999 trong cuộc nội chiến ở Kosovo. Ngoài ra NATO có những quan hệ tốt hơn với những nước thuộc khối Đông Âu đối đầu trước đây trong đó nhiều nước từng thuộc khối Warszawa đã gia nhập NATO từ năm 1999 đến 2004.

Ngày 1 tháng 4 năm 2009, số thành viên lên đến 28 với sự gia nhập của Albania và Croatia. Đến năm 2020 thì số lượng thành viên của NATO là 30 quốc gia sau khi Bắc Macedonia chính thức tham gia tổ chức này vào tháng 3 năm 2020.

Từ sau sự kiện 11 tháng 9 năm 2001 ở New York Hoa Kỳ, NATO tập trung vào những thử thách mới, với danh nghĩa sát cánh với Mỹ để diệt trừ khủng bố, trong đó có các chiến dịch can thiệp quân sự tại Afghanistan, Iraq và Libya.

Tại sao từ ngày thành lập đến giờ, NATO vẫn phè phỡn hưởng lợi và hưởng thụ với sự bảo trợ của Mỹ, thỉnh thoảng lên tiếng ủng hộ Mỹ hay tham dự (ăn ké) lấy lệ cùng Mỹ qua những cuộc chiến tranh cục bộ nói trên mà giờ đây lại lo âu như vậy?

Không phải bây giờ khối NATO mới lo âu mà từ năm 2017, Cựu Tổng Thống Donald Trump đã gây áp lực mạnh mẽ với NATO về sự không công bằng về chi phí quân sự cho NATO. Chi phí quân sự của NATO chiếm 70% chi phí quân sự thế giới, riêng Mỹ chiếm khoảng 50%, Anh, Pháp, Đức và Ý gộp lại chiếm 15% chi phí quân sự thế giới. Chi phí của các thành viên NATO dự tính là 2% GDP.

Ông Trump đúng 100%! Vì đó là sự không công bằng nếu không nói là sự vô lý.

Có lý nào tội vơ vét tiền của dân tôi để lo an ninh cho các ông, trong khi các ông cứ đập lên lưng tôi để làm giàu, đôi khi còn đâm sau lưng chiến sĩ đang bảo vệ cho các ông để các ông thực hiện chủ nghĩa “Hiện Sinh” của Jean Paul Charle, cốt lõi của chủ nghĩa này là hiện hữu có trước bản chất. Điều này có nghĩa rằng điều quan trọng nhất đáng để lưu tâm là “tôn trọng cá nhân”, cá nhân họ muốn làm gì thì cứ làm, muốn ăn chơi trác táng, muốn nổi loạn thì nổi loạn bất chấp đến công lý hay pháp luật, vì họ cho rằng họ chịu trách nhiệm những gì họ nói hay họ làm. Chính cuộc sống thực tế của cá nhân là những gì tạo nên cái có thể gọi là “bản chất thực sự” của họ thay vì một bản chất có sẵn được quy kết bởi văn hóa, tôn giáo hay truyền thống của dân tộc mình. Do đó, con người, thông qua ý thức của chính mình, kiên tạo ra các giá trị của chính mình và xác định ý nghĩa cho đời sống của mình, chính vì vậy mà các quốc gia Âu Châu bị ảnh hưởng tư tưởng này sinh ra chỉ biết cá nhân của mình hưởng thụ trong vòng tay bao che của Mỹ trước sự đe dọa của Nga và cũng từ đó phát sinh ra tư tưởng “đoàn kết là chết hết, chia rẽ là sống lẻ tẻ”, cả một đám lãnh tụ Âu Châu khoác áo hoàng gia quý tộc già nua Tây Âu mạnh ai nấy hưởng lợi và hưởng thụ. Cay cú và vong ân bội nghĩa nhất là nước Pháp vẫn luôn tự hào tự cao tự đại mình là một quốc gia “Ánh Sáng Văn Minh Của Nhân Loại” và luôn luôn có những ngôn ngữ trịch thượng, có những hành động và thái độ thọc gậy bánh xe chính quyền Hoa Kỳ. Và mới đây nhất, Pháp đã hăn học với Mỹ về vụ tàu ngầm với Úc Đại Lợi, hăn học hơn nữa là Mỹ thành lập khối AUKUS mà ông tây nhà đèn bị bỏ đứng bên lề.

Ông Trump chủ trương “Death By China” chớ không lo sợ death by Russia hay death by Europe. Cho nên khi Nga chiếm Crimea, đe dọa Ukraine, và mới nhất là tình hình xáo

trộn ở Belarus rồi sẽ lan rộng qua tới Poland, Baltic, Romania, Bulgaria nay mai mà Mỹ cứ làm ngơ chỉ phản đối lấy lệ thì khối NATO bắt đầu run ròi. Có thể nói rằng Mỹ đã giao Hắc Hải (Black Sea) cho Nga cũng không phải là điều vô lý, vì hạm đội Nga cũng chỉ loanh quanh trong cái hồ biển đen mà không bước qua được Địa Trung Hải, Nga muốn bước qua Địa Trung Hải phải qua kênh đào Bosphorus kiểm soát bởi Thổ Nhĩ Kỳ, rồi mới qua Sea Of Marmara, qua Aegean Sea mới ra tới được Địa Trung Hải, Nga chỉ được có cái là thực hiện ống dẫn dầu ngầm dưới đáy biển Hắc Hải qua Âu Châu mà thôi. Nếu cần, Mỹ làm ngơ để Nga gây rối loạn ở Thổ Nhĩ Kỳ như Ukraine thì cũng chẳng ai làm gì ai. Lịch sử cận đại đã chứng kiến bao nhiêu lần Mỹ “bỏ rơi đồng minh” ắt hẳn các nước Châu Âu phải biết và phải nhớ.

Lần Thứ Nhất:

Đệ Nhị Thế Chiến gần kết thúc, khi quân của Tướng George Patton tiến gần biên giới Tiệp Khắc thì được lệnh dừng lại vì lý do Mỹ đã nhường lại cho Nga. Không phải riêng Tiệp Khắc, mà Tổng Thống Roosevelt đã nhường phân nửa Châu Âu cho Stalin. Trên thực tế người dân Đông Âu muốn Anh–Mỹ tiếp thu họ hơn là Nga, vả lại ngay như quân Đức cũng thích đầu hàng Đồng Minh Anh–Mỹ hơn đầu hàng quân Nga. Năm 1957 nhà văn nổi tiếng Lỗ Ma Ni C.V Gheorghiu viết cuốn truyện ngắn Les Sacrifices du Danube, những kẻ hy sinh tại vùng sông Danube. Truyện thể hiện nỗi uất hận của những nước Đông Âu trong vùng Danube đã bị Mỹ bán đứng cho Xô Viết để cứu nền văn minh Tây Âu. Người Anh muốn chiếm Đông Âu trước khi quân Nga tới nhưng Mỹ không đồng ý, Mỹ mạnh hơn nên Anh đành chịu.

Lần Thứ Hai:

Tổng Thống Roosevelt (Dân Chủ) mất ngày 12/4/1945, Phó TT Truman lên thay. Thời gian này Dân chủ nắm đa số Quốc Hội, tại Hạ Viện họ giữ 263 ghế, Cộng Hòa 171 ghế, Thượng Viện giữ 54 ghế, Cộng Hòa 42 ghế, Đảng Dân Chủ vừa giữ Hành Pháp lại chiếm đa số tại Quốc Hội nên áp lực Truman ngăn chặn ngay sự yểm trợ cho Quốc Dân Đảng Tưởng Giới Thạch. Năm 1946 Tổng thống Truman với vai trò trung gian của một kẻ thắng trận đứng ra hòa giải Mao–Tưởng, Mỹ hy vọng Quốc–Cộng sống chung hòa bình, ngây thơ đến thế. Ngây thơ rồi sau này lại ngây thơ thêm một lần nữa khi Nixon được Mao Trạch Đông đãi 108 món ăn năm 1972, Mỹ tin rằng giúp Tàu Cộng phát triển kinh tế hy vọng Tàu Cộng sẽ dần dần cải tổ cơ chế chính trị để xóa bỏ chế độ cộng sản của Tàu. Người Mỹ đã lầm, Người Mỹ không hay biết gì về âm mưu thâm độc của Stalin, ông ta lừa gạt Mỹ từ đầu chí cuối. Mao vận động Nga yêu cầu Anh, Mỹ bắt ép Tưởng Giới Thạch ký đàm phán. Tưởng và Mao thảo luận một tháng (cuối 8/1945 tới 10/10/1945) rồi ký hòa ước tháng 1/1946 nhưng chỉ được 6 tháng thì nội chiến bùng nổ. Lúc này theo tài liệu CS Tàu thì lực lượng của Mao chỉ kiểm soát 1/4 đất đai và 1/3 dân số, và chỉ hơn hai năm sau, năm 1949 Tưởng cùng bầy đoàn thê tử chạy qua Đài Bắc vì sự bỏ rơi của Mỹ.

Lần Thứ Ba:

Trong suốt cuộc chiến Việt Nam, từ thời Kennedy đến Gerald Ford, Dân Chủ đều chiếm đa số tại Quốc Hội, cả Thượng Viện lẫn Hạ Viện. Đến năm 1975, TT Johnson đưa quân vào miền Nam để giữ mảnh đất này nhưng vì ông ta sai lầm trong chiến thuật chiến tranh giới hạn (limited war) chỉ be bờ đắp đê không ngăn chặn dòng thác lũ cộng sản từ tận nguồn nên đã thất bại vì không hiểu gì về chiến tranh du kích, chiến tranh nhân dân của cộng sản. Trong khi đó, Dân Chủ lại phối hợp với Phản chiến và Truyền thông kêu gào chính phủ Mỹ phải rút tất cả quân Mỹ về nước và bỏ mặc miền nam Việt Nam, hai đảng phái hành động trái ngược nhau, đảng nọ phá đảng kia, bao giờ cũng thế. Và điều gì đã xảy ra năm 1975 tưởng không cần nhắc lại.

Lần Thứ Tư:

Từ 14/7/2021 Taliban chiếm nhiều vị trí quan trọng của Afghanistan vùng biên giới phía nam với Pakistan. Ngày 12/8 Taliban chiếm 4 tỉnh, sau chiếm thêm 6 tỉnh, ngày 14/8 và 15/8 Taliban chiếm Vadard. Ngày 16/8 Tổng Thống Afghanistan Ashraf Ghani bỏ trốn, ông nói mục đích để tránh đổ máu. Điều khó hiểu là Quân đội của chính phủ Cộng Hòa Afghanistan hầu như không chiến đấu như VNCH, họ giao đất cho Taliban để tránh đổ máu. Hai bên bàn giao đất đai một cách hòa bình. Biden lẳng lặng rút hết quân mà không thông báo cho đồng minh Afghanistan và các nước NATO tham chiến, Biden đánh giá quá thấp nhận định của Chính phủ A Phú Hãn, tin tưởng một cách ngu xuẩn rằng Quân đội của họ sẽ chiến đấu cho các ngài Cố Vấn lên máy bay về nước thoải mái. Nhưng họ đâu có ngu, họ không đem xương máu của họ để Mỹ lợi dụng. Dư luận Âu Châu, tại Mỹ đều lên án, kế hoạch rút quân ngu đần của Biden đã khiến A Phú Hãn sụp đổ nhanh chóng. Các nước NATO đều chỉ trích nặng nề Mỹ đã rút bỏ Afghanistan mà không bàn thảo với họ trong khi NATO đã sát cánh chiến đấu với Mỹ để chống khủng bố. Biden đổ thừa cho Donald Trump đã dự định rút quân nên ông phải rút.

Trong chính trị không có nhân nghĩa gì ráo, chỉ có quyền lợi cho quốc gia dân tộc mình là trên hết. Mỹ đang ở địa vị là một siêu cường của thế giới tự do, với tiềm năng kinh tế quốc phòng vô địch, lẽ dĩ nhiên Mỹ cũng đặt quyền lợi của mình lên trước nhất. Mỹ muốn đến thì Mỹ đến, chẳng ai ngăn cản được, Mỹ muốn đi thì Mỹ cứ đi. Mỹ đã bỏ Đông Âu rơi vào tay cộng sản, Mỹ đã bỏ Tưởng Giới Thạch để cả một lục địa rộng lớn của Tàu vào tay Mao Trạch Đông, Mỹ đã bỏ Ông Nguyễn Văn Thiệu để Miền Nam Việt Nam tự do dân chủ rơi vào tay bọn thảo khấu Ba Đình, Mỹ đã bỏ Afghanistan cho lũ người khát máu Taliban, thì nếu ngày nay Mỹ có bỏ NATO và cả lục địa Châu Âu rơi vào tay Nga cũng chẳng có gì làm ngạc nhiên cho lắm. Điều đó cũng dễ hiểu vì Âu Châu không còn gì để Mỹ quyết tâm bảo vệ nếu không nói là còn làm suy giảm sức mạnh của Mỹ nữa. Đã hao tài tốn của cho NATO mà còn bị đá giòi lái đều đều. Hầu hết các đại cường của Châu Âu như Anh, Pháp, Đức, Ý... làm ăn buôn bán với Nga Tàu qua công hậu nên thị trường chung Âu Châu không còn gì hấp dẫn Mỹ để Mỹ phải giữ gìn nó. Các ông muốn xé lẻ làm ăn riêng với Tàu Phù để làm giàu thì các ông cứ tự nhiên, nhưng làm

thiệt hại đến quyền lợi của Hoa Kỳ chúng tôi thì buộc lòng chúng tôi phải có phản ứng. Đó là quy luật tự nhiên.

Đòn công lương của Ông Thần Trump khởi từ năm 2017 đến nay làm Tàu chơi với khiến Âu Châu cũng hụt hẫng theo, lại thêm sự đe dọa bên nách là Nga thì Âu Châu mạnh ai tự lo liệu nấy. Tới đây thì chúng ta có thể nhận định được rằng, bàn cờ chính trị thế giới đang chuyển mình một cách rõ nét, từ thế tam phân trở lại lưỡng cực. Lần này thì không phải lưỡng cực đối đầu như âm dương đụng nhau xẹt lửa nữa mà là âm dương hoà hợp để có điện xài. Nga Mỹ đang ngồi lại trên bàn cờ thế giới để quyết định phần nào của anh và phần nào của tôi sắp xếp lại trật tự mới của thế giới, và cả hai không ai có mưu đồ đập người kia xuống để mình bước lên ngôi bá chủ như giấc mộng của Tập Cận Bình. Khối NATO và khối Warszawa không còn cần thiết nữa. Ở Bắc Kinh, Tập tuyên bố ngày 10/10/2021 rằng sẽ không tấn công Đài Loan bằng vũ lực, ở Mạc Tư Khoa, Putin tuyên bố ngày 13/10/2021 rằng “Bắc Kinh cần ổn định nền kinh tế của mình trước đã và không nên dùng vũ lực với Đài Loan trong lúc này”. Ở Hoa Thịnh Đốn, Joe Biden đã có một cuộc gặp gỡ cử tri do đài CNN tổ chức tối thứ năm ngày 21/10/2021 bất ngờ tuyên bố “Hoa Kỳ sẽ bảo vệ Đài Loan.” Lời tuyên bố này đã bị rút lại, Phát Ngôn Viên của Bộ Ngoại Giao, Ned Price nói với các phóng viên “Tổng Thống đã không thông báo cho chúng tôi về sự thay đổi trong chính sách với Đài Loan, và chúng tôi sẽ tiếp tục tiếp tục yểm trợ khả năng tự vệ của Đài Loan nhưng dứt khoát sẽ phản đối bất kỳ thay đổi đơn phương nào.” Bộ Trưởng Quốc Phòng Lloyd Austin cũng khẳng định sẽ tiếp tục giúp Đài Loan tự vệ nhưng từ chối thảo luận về lời tuyên bố của Joe Biden. Nghĩ có tức cười không? Putin và Tập đã nói như vậy trước đó hơn mười ngày cả thế giới ai cũng biết, Sleep Joe còn ngủ gật hay sao mà cương và nổ khiến cho Bộ Ngoại Giao và Bộ Quốc Phòng vội vàng cải chính như kèn thổi xuôi trống đánh ngược vậy!/? Joe Biden thật sự đã lắm cảm hay đang đóng kịch. Chính đài CNN phải nhìn nhận “Biden đã đưa ra một số tuyên bố sai trái, gây hiểu lầm, ông ta đã từng làm như vậy trong cuộc gặp cử tri hồi tháng Hai vừa qua.”

Joe Biden đã cướp công của TT Trump về vụ cung cấp thuốc chủng ngừa Covid cho dân chúng. Joe Biden nói “Khi tôi mới đắc cử, chỉ có 2 triệu người được chích ngừa, bây giờ đã có 190 triệu người. Sự thành công này là do tôi có tầm nhìn xa, đã đặt mua thuốc chủng ngừa, và đưa ra kế hoạch hành động.” Joe Biden đã bị AP News chỉ trích: “Biden đã phóng đại số người chích ngừa, và Joe Biden đã không mua thuốc chủng, chính quyền Trump đã mua 300 triệu liều thuốc chủng của Pfizer và Moderna. Trước khi Biden nhậm chức, đã có gần 16 triệu người được chích ngừa.”

NATO lo sợ Nga tấn công lúc này chẳng khác nào như lo bò trắng răng. Nga bây giờ không phải như Nga trước năm 1990. Nga bây giờ là một nước Nga “không gây sự” với bất cứ ai và đang tìm đối tác thân tín để xây dựng nền kinh tế vốn ềo uột trong suốt cuộc chiến tranh lạnh. Nga không cần quan tâm đến khối này hay khối kia. Nga đang cố gắng nâng đời sống của dân mình khấm khá hơn. Hiện nay GDP (PPP) của Nga ước lượng năm 2021 là 4,021 Tỷ USD đứng hàng thứ 6 thế giới, trong khi Mỹ là 22,940 Tỷ USD

hàng thứ 2. Bình quân đầu người của Nga chỉ có 9,972 USD đứng hàng thứ 61 của thế giới, trong khi dân Mỹ đứng hàng thứ 5 và bình quân đầu người là 69,375 USD. Trong bối cảnh như vậy Nga không có lý do gì để đi xâm chiếm nước ngoài chỉ trừ trường hợp Mỹ “gật đầu”, cũng tương tự như Bắc Kinh chỉ đánh Đài Loan với điều kiện là Nga “gật đầu” và Mỹ làm ngo.

NATO họp thì cứ họp, hành thì cứ hành, nhưng đừng quên rằng Âu Châu ngày nay như một cái thùng cua, con nào cũng muốn bò lên miệng thùng, nhưng chẳng có con nào còn đủ thế lực để bò lên, quân đội thì ban ngày tới trại như một công chức, tối về ôm vợ con hoặc đến bar rượu uống rượu vang ôm trong khi lính Mỹ viễn chinh quanh năm suốt tháng. Cựu Tổng Thống Donald Trump dọa sẽ rút chân ra khỏi NATO là một điều vô cùng hợp lý, bởi nếu Nga có đe dọa NATO thì để NATO tự lo liệu lấy để bỏ cái tật làm ăn ngang như cua với bọn bán ve chai lông vịt.

Mỹ đang rất bận bịu giải quyết đảng cộng sản Tàu, không có quởn để đi bảo vệ không công cho cho những người vẫn tự cao tự đại ta là cái nô văn minh của Nhân loại. Nếu Mỹ vẫn còn gây áp lực với Tàu qua đòn “Trade War” cho đến khi chú ba không còn một sợi lông vịt nào thì “Nhà Giàu Đứt Tay Bằng Ăn Mày Đồ Ruột”. Bang chủ cái bang hiện giờ là Việt Nam.

Như thường lệ, xạo sự nghe cho vui rồi bỏ.

Thân Kính Chúc Một Ngày Thứ Sáu Cuối Tuần Vạn Sự Như Ý.

Út Bạch Lan E22



Nguồn: Internet eMail by nam giang chuyển